

YEŞİLAY Haftası Duyarlılığımız Sürmeli

1920 yılından bu yana 1-7 Mart tarihleri arasında kutlanan Yeşilay Haftası, içki, kumar, uyuşturucu ve sigara gibi kötü alışkanlıkların aileye, topluma, devlete ve millete verdiği zararları anlatmak, aynı amaçla kurulmuş olan sivil toplum örgütlerinin de bu kötü davranışlardan kurtulmak için çalışmalar yürüttüğü bir hafta olarak hafızalarda yer etmiştir. Demokrasi ile yönetilen insan haklarına karşı saygılı, mantığın ve hukukun işlediği hiçbir ülkede başkalarının hayatına kastederek para kazanmayı meşru sayan bir düşünce olamaz. Büyüklerimiz yani Cumhurbaşkanı, Başbakan, Bakanlar, Öğretmenler, Doktorlar, Eczacılar, Avukatlar, Büyükelçiler, Başkonsololar, Din Hizmetleri görevlileri, spor kulüpleri başkanları ve teknik adamları, belediye başkanları, sivil toplum önderleri... güzeli önerip, kötü örnek konumunda olanları tanıdığım da Konfüçyus'un şu sözünü hatırlıyorum. „Anlat bana ki, unutamam, Göster bana ki hatırlayayım, Yaptır bana ki anlayayım.“ İnsanlar işittiklerinden çok gördüklerini ve yapılanları uygular. Çünkü gözlerle beyin arasındaki sınırlar, kulakla beyin arasındaki sınırlardan 20 defa daha kalın ve güçlüdür. Yeşilay Haftası dolayısıyla içki, kumar, sigara ve diğer kötü alışkanlıklarla mücadele eden sivil toplum kuruluşları (1-7 Mart) dışında örneğin Sigaraya Hayır Günü (9 Şubat) Dünya Sigarasızlar Günü (31 Mayıs) Dünya Sigarayla Bırakma Günü (20 Kasım) gibi değişik vesilelerle de konuyu hep gündeme taşımaya çalışıyor. Ancak bu çabalara basın ve yayın kuruluşlarımız maalesef, adet yerini bulsun türünden bir yaklaşımla eğiliyor. Ulusal kültür ve ideallerden uzak kal-

mış olan basın yayın organları, (duyarlılıkları olan organları burada tenzih ediyorum) özellikle gençliği uyuşturucu kültürüne, yıkıcı idol ve ideolojilerin esiri olmaya mahkum ederken, mahkum olanları haber olarak kullanma alışkanlığını da sürdürüyor. Bu kötü davranışlar karşısında mücadele edenleri adeta „sus“ diyerek, sayfalarda ve ekranlarda kısa görüntü olarak sergilemektedir. Ülkeleri ve toplumları yıkıma götüren yukarıdaki açıkladığım kötü alışkanlıkların faili hasım devletler veya istilacı süper güçler ve içimize sızdırdıkları uzantılarıdır. Onun için dünyada iç ve dış düşmanı en bol ve eğitilmiş olan bir ülkeyiz. Milli kültürümüzün tahribatına, önce aile (içkili doğum günleri) sonra toplum (içkili sigaralı mezuniyet günleri) daha sonra da devlet ve ülkeyi (içkili kadeh kaldırarak, sigara ve puro dumanı altında anlaşmalar) varlığından ve devamlılığından söz ettirmek için yarış içine girmişlerdir. Çocuklarımızı ve gençlerimizi kötü davranış ve alışkanlıklardan, uyuşturucu tuzağından kurtarmak için sigara içilen ortamlardan, zararı sonradan ortaya çıkan, kolalı içecek, soslar ve cips, ciklet gibi birtakım yeme alışkanlıklarından uzak tutarak, halk sağlığına, ahlakın ve milli değerlerin korunması için- cesaretle mücadele eden toplumları olduğu kurumlarda buluşturup, insanlık görevlerini öğretilim. Çünkü Mustafa Kemal Atatürk de, „Yetiyecek çocuklarınız ve gençlerimize, görecekları tahsilin sınırı ne olursa olsun, herşeyden evvel, Türkiye'nin geleneklerine, örf ve adetlerine aykırı olan bütün unsurlarla mücadele etmenin gereği öğretilmelidir.“ demişti.

MEHMET ŞAŞMAZ-Ehringhausen